

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Asan/14/2020
Identifikačné číslo spisu: 1018201195
Dátum vydania rozhodnutia: 2. februára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1018201195.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členov senátu prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD. a JUDr. Anity Filovej, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): W. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ž. XX, XXX XX J., právne zastúpený: JUDr. Ján Šofranko, advokát, so sídlom Hraničná 2, 040 17 Košice, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 821 01 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: SPOU-PO-PK-20/2018 zo dňa 13.06.2018, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k.: 1S/110/2018-50 zo dňa 14. mája 2020, takto

r o z h o d o l :

Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

Účastníkom konania sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie na krajskom súde

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej ako „krajský súd“) rozsudkom č. k. 1S/110/2018-50 zo dňa 14. mája 2020 zamietol žalobu žalobcu a zároveň o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému nepriznal náhradu trov konania voči žalobcovi.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobné body nepovažoval za opodstatnené, resp. dôvodné, keď dospel k záveru, že

Na doručovanie písomností podľa zákona č. 73/1998 Z.z. sa zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) - ďalej ako „Správny poriadok“ nevzťahuje, čo explicitne vylučuje ustanovenie § 247a zákona č. 73/1998 Z.z. Za daných okolností potom nemôže platiť ani právna úprava vzťahujúca sa na prípadné odklony od fikcie rozhodnutia tak, ako tieto boli definované rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Navyiac, podľa názoru krajského súdu je relevantné poukázať aj na to, že v

súdnej veci nešlo o všeobecné správne konanie, ale o osobitné konanie realizované vo vzťahu k osobitnému subjektu (príslušník v služobnom pomere), ktorého právna ochrana je a priori nižšia ako by tomu bolo v prípade „všeobecného subjektu“ (NS SR - sp. zn. 7Sžo/9/2013). Na tejto právnej argumentácii krajský súd uzavrel, že služobný pomer žalobcu skončil dňa 27.11.2017

(t.j. dňom fikcie doručenia personálneho rozkazu), a preto jeho služobný pomer nemohol skončiť ku dňu 30.11.2017 (dátum, ku ktorému žiadal žalobca o uvoľnenie zo služobného pomeru), keďže v danom čase už príslušníkom Policajného zboru nebol. Fyzické prevzatie personálneho rozkazu o prepustení zo služobného pomeru, ku ktorému došlo dňa 01.12.2017, na tomto právnom závere nič nemení.

Krajský súd sa nestotožnil ani s námietkou žalobcu, že žalovaný porušil jeho procesné práva, keď o odvolaní nerozhodol v lehote 60 dní a zároveň ho počas plynutia tejto lehoty neupovedomil o jej predĺžení. Krajský súd zistil, že odvolanie žalobcu sa do sféry žalovaného dostalo dňa 11.01.2018 a oznámením zo dňa 09.03.2018 mu bolo komunikované,

že sa táto lehota na rozhodnutie o odvolaní predlžuje. Krajský súd preto uzavrel, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom. Navyiac, aj keby v namietanom rozsahu došlo k pochybeniu zo strany žalovaného, nešlo by o podstatnú vadu konania, ktorá by opodstatňovala zrušenie žalobou napadnutých rozhodnutí, keďže prípadné vrátenie veci na ďalšie konanie správnym orgánom na tomto procesnom základe by nebolo spôsobilé pre účastníka privodiť vecne priaznivejšie rozhodnutie.

Krajský súd neprisvedčil ani abstraktným žalobným bodom, v ktorých žalobca namietal údajné nedostatočné zistenie skutkových okolností veci, nepreskúmateľnosť rozhodnutí

pre ich nezrozumiteľnosť, resp. to, že skutkový stav, z ktorého správne orgány vychádzali, nemá oporu v administratívnych spisoch alebo je s nimi v rozpore. V rozsudku krajský súd postupne vyvracia všetky nekonkrétne úvahy žalobcu a potvrdzuje, že skutkový stav bol orgánmi verejnej správy zistený dostatočne, že tento má oporu v administratívnych spisoch, ako aj to, že rozhodnutia orgánov verejnej správy sú vecne správne.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie k nej

3. Proti rozsudku krajského súdu podal včas kasačnú sťažnosť žalobca (ďalej ako „sťažovateľ“), a to podaním doručeným krajskému súdu dňa 28.07.2020.

4. Kasačnú sťažnosť odôvodnil sťažovateľ tým, že podľa jeho názoru krajský súd posúdil nesprávne tú právnu otázku, že vo veci sťažovateľa nastala fikcia doručenia prvostupňového rozhodnutia o jeho prepustení zo služobného pomeru dňa 27.11.2017 (fikcia doručenia)

a nie dňa 01.12.2017 (faktické prevzatie doručovanej zásielky). Podľa názoru sťažovateľa, tento právny názor krajského súdu je nesprávny, keďže doručenie rozhodnutia je vecou skutkovou. Uvádza, že pokiaľ „[...] doručienka, z ktorej orgán verejnej správy vychádza, preukazuje reálne doručenie, skutočnosti týkajúce sa náhradného doručenia už neskúma.“. Poukazuje na to, že sťažovateľ podal výpoveď dňa 29.9.2017 a jeho služobný pomer zanikol dňa 30.11.2017 uplynutím dvojmesačnej výpovednej doby. Ak fyzicky prevzal personálny rozkaz o prepustení zo služobného pomeru dňa 01.12.2017, rozhodným je tento deň, pričom ale v danom čase už nemohol byť zo služobného pomeru prepustený, keďže tento skončil ku dňu 30.11.2017. Uvedené klasifikoval sám sťažovateľ ako „nesprávne právne posúdenie veci“, t.j. ako kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP.

5. Podľa názoru sťažovateľa rozsudok krajského súdu nie je dostatočne odôvodnený, a to práve v otázke tvoriacej jadro preskúmvanej veci (fiktívne doručenie c/a faktické doručenie), keď sťažovateľ uvádza, že krajský súd sa nevysporiadal dostatočne s judikatúrou, na ktorú sťažovateľ poukazoval v žalobe ako na argument podporujúci uprednostnenie faktického doručenia zásielky pred náhradným doručením („S tvrdeniami žalobcu o prevzatí zásielky dňa 01.12.2017, teda po dátume ukončenia služobného pomeru výpoveďou, s uvedením viacerých odkazov na judikatúru, ktorá uprednostnila reálne doručenie nad náhradným doručením, sa krajský súd nevysporiadal dostatočne [...]“ - pozn.: kasačný súd v rámci citácie opravil gramatické chyby v citovanej časti kasačnej sťažnosti). Podľa názoru sťažovateľa, krajský súd „ignoroval nami predkladané rozhodnutia najvyššieho súdu na

podporu argumentácie prednosti reálneho doručenia pred fikciou doručenia a názorového posunu k predmetnej veci. (3Sžp/6/2013 zo 17. septembra 2013, 4 Sžo/67/2014 zo 6. októbra 2015, 4 Sžo/85/2015 z 1. marca 2016, 3Sžo/101/2015 zo 30. marca 2016“. Kasačný súd v súvislosti s touto námietkou uvádza, že sťažovateľ ju explicitne ako námietku podľa § 440 ods. 1

písm. f/ SSP v texte kasačnej sťažnosti neuviedol, ale keďže bola z textu abstrahovateľná, kasačný súd uplatňujúc extenzívny výklad v prospech sťažovateľa, podrobí v kasačnom konaní prieskumu aj túto námietku sťažovateľa.

6. Na základe vyššie uvedených skutočností, sťažovateľ v petite kasačnej sťažnosti žiadal, aby kasačný súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že zruší prvostupňové rozhodnutie, ako i druhostupňové rozhodnutie a že vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

7. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 03.08.2020, v ktorom uviedol, že s právnym názorom sťažovateľa vyjadreným v kasačnej sťažnosti nesúhlasí. Žalovaný sa stotožnil s výrokom napadnutého rozsudku v celom rozsahu a žiadal ho potvrdiť a kasačnú sťažnosť zamietnuť. Osobitnú vecnú argumentáciu žalovaný neuviedol.

8. Krajský súd prípisom č. k. 1S/110/2018-84 zo dňa 12.08.2020 doručil - na vedomie - vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti sťažovateľovi. Vyjadrenie žalovaného bolo sťažovateľovi doručené dňa 26.08.2020.

III.

Konanie na kasačnom súde, relevantné zistenia z administratívneho spisu

9. Prejednávaná vec bola dňa 28.08.2020 predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky - ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie - podľa právnej úpravy účinnej k danému dňu. Na Najvyššom súde Slovenskej republiky bola vec náhodným výberom pridelená na rozhodnutie senátu 2S - sp. zn.: 2Asan/14/2020. S účinnosťou ku dňu 1. augusta 2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) začal svoju právomoc vykonávať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, pričom k tomuto dňu prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky výkon súdnictva vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety náhodným výberom pridelená na rozhodnutie kasačnému senátu 4S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia (pod pôvodnou spisovou značkou).

10. V priebehu konania na kasačnom súde, listom zo dňa 02.09.2020 (k sp. zn. 1S/110/2018) doposlal krajský súd kasačnému súdu vyjadrenie sťažovateľa zo dňa 26.08.2020 k vyjadreniu žalovaného zo dňa 03.08.2020. Ide o vyjadrenie sťažovateľa k podaniu žalovaného, ktorú mu bolo doručené „na vedomie“, pričom sťažovateľ v tomto vyjadrení neuviedol žiadne nové argumenty, len potvrdil, že trvá na skutočnostiach uvedených v kasačnej sťažnosti a opätovne požiadal o rozhodnutie vo veci tak, ako to formuloval v petite kasačnej sťažnosti.

11. Pred rozhodnutím vo veci samej sa kasačný súd oboznámil s obsahom administratívneho spisu, z ktorého poukazuje na nasledovné relevantné skutkové a právne okolnosti:

Sťažovateľ ako príslušník Policajného zboru v rámci úkonov realizovaných počas služby (realizácia dopravnej nehody pod mostami VSS na križovatke Južná trieda - ulica Osloboditeľov) dňa 02.09.2021, uskutočňoval tieto úkony pod vplyvom alkoholických nápojov. Na mieste dopravnej nehody nebolo možné zistiť presný objem alkoholu v dychu sťažovateľa, keď tento ani po viacerých pokusoch nebol schopný prefúknuť meracie zariadenie. Následne - na základe výsledkov krvných testov v Univerzitetnej nemocnici Louisa Pasteura v Košiciach boli metódou plynovej chromatografie s FID detektorom a následne Widmarkovou skúškou nasledovné hodnoty: prvá vzorka (č. 721/2017)

stanovená koncentrácia etylalkoholu 2,50 g/kg (promile), druhá vzorka (č. 722/2017) stanovená koncentrácia etylalkoholu 2,52 g/kg (promile) alkoholu v krvi sťažovateľa.

Dňa 05.09.2017 bolo sťažovateľovi doručené upovedomenie o začatí konania vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru. Dňa 07.09.2017 boli vypočutí ďalší príslušníci Policajného zboru (W. S. a F. Ď.), dňa 08.09.2017 bola vypočutá ku skutku sťažovateľa aj účastníčka dopravnej nehody. V ten istý deň, t.j. dňa 08.09.2017 bol k veci vypočutý sťažovateľ, ktorý uviedol, že sa cítil zle, bolela ho hlava, pričom požitie alkoholu počas služby nepoprel, avšak racionálne toto svoje konanie vysvetliť nevedel. Považoval

to za skratové konania. Alkoholický nápoj zakúpil pred službou a následne - po službe - ho mienil použiť (plánoval ísť gratulovať známemu). Súčasťou administratívneho spisu

sú aj ďalšie listinné podklady viažuce sa ku skutkovým okolnostiam veci (napr. úradný záznam riaditeľa ODI - ORP PZ v Košiciach, úradný záznam vedúceho oddelenia dopravných nehôd ODI - ORP PZ v Košiciach).

Dňa 29.09.2017 doručil sťažovateľ svojmu bezprostrednému nadriadenému "Žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru podľa § 191 zákona č. 73/1998 Z.z.", ktorú žiadosť podal vo forme úradného tlačiva. Obsahom žiadosti bolo uvoľnenie sťažovateľa zo služobného pomeru ku dňu 30.11.2017. (pozn.: kasačný súd uvádza, že tento úkon sťažovateľ zrejme nesprávne označil v kasačnej sťažnosti za výpoveď, resp. časový úsek medzi 29.09.2017 a 30.11.2017 za výpovednú dobu - § 191 ods. 7 zákona č. 73/1998 Z.z. Uvoľnenie zo služobného pomeru na základe žiadosti podľa zákona

č. 73/1998 Z. z. však nie je výpoveďou.). Zo stanoviska vyšších nadriadených sťažovateľa vyplýva, že títo s úkonom uvoľnenia zo štátnej služby vyslovili súhlas (riaditeľ ODI - OR PZ v Košiciach odporučil uvoľnenie a riaditeľ OR PZ v Košiciach súhlasil s uvoľnením - po vyčerpaní riadnej dovolenky).

Dňa 08.11.2017 bol sťažovateľ oboznámený s návrhom na prepustenie zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. a dôkazným spisovým materiálom. Tohto úkonu sa zúčastnil aj právny zástupca sťažovateľa. Dňa 09.11.2017 bolo Okresnému riaditeľstvu PZ v Košiciach doručené podanie sťažovateľa, ktoré obsahovalo návrh na doplnenie dokazovania a dekurz lekára - psychiatra zo dňa 26.10.2017. Súčasťou administratívneho spisu je aj záznam z oboznámenia so stanoviskom k návrhu na vykonanie dokazovania ku konaniu o návrhu na prepustenie zo služobného pomeru príslušníka PZ a súvisiacim dôkazným spisovým materiálom zo dňa 10.11.2017 (sťažovateľ oboznámený dňa 20.11.2017), ako aj záznam z oboznámenia so stanoviskom k návrhu na vykonanie dokazovania ku konaniu o návrhu na prepustenie zo služobného pomeru príslušníka PZ a súvisiacim dôkazným spisovým materiálom zo dňa 14.11.2017 (sťažovateľ oboznámený dňa 14.11.2017).

Dňa 22.11.2017 bolo príslušným orgánom verejnej správy vydané prvostupňové správne rozhodnutie (personálny rozkaz generálneho tajomníka služobného úradu MV SR) o prepustení sťažovateľa zo služobného pomeru štátnej služby príslušníka Policajného zboru. Predmetná zásielka bola na doručovacej pošte uložená dňa 24.11.2017 a sťažovateľom fyzicky prevzatá dňa 01.12.2017.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal sťažovateľ včas odvolanie (dňa 11.12.2017) vyexpedovaným na poštovú prepravu v ten istý deň. V tomto odvolaní v zhode s argumentáciou v rámci konania pred krajským súdom a kasačným súdom, sťažovateľ namietal,

že jeho služobný pomer nemohol zaniknúť doručením rozhodnutia o prepustení (fyzické doručenie dňa 01.12.2017), keďže od 30.11.2017 už nebol príslušníkom Policajného zboru (na základe jeho vlastnej žiadosti - uvoľnenie zo služobného pomeru). Popiera, že by fikcia doručenia rozhodnutia mala nastať tretím dňom od uloženia rozhodnutia na pošte (t.j. 27.11.2017), keďže prednosť má faktické prevzatie listiny, k čomu došlo až dňa 01.12.2017. V odvolaní namietal aj určité procesné pochybenia orgánu verejnej správy v priebehu konania, a to najmä v kontexte doplnenia dokazovania, absencie niektorých listinných dôkazov v spise a pod. Prvostupňové rozhodnutie navrhol zrušiť a konanie o jeho prepustení zo služobného pomeru zastaviť.

Rozhodnutím zo dňa 13.06.2018, žalovaný rozhodol o podanom odvolaní sťažovateľa tak, že jeho odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Mal za to, že argumentácia sťažovateľa je nedôvodná, protiprávny skutok bol riadne preukázaný, prvostupňové rozhodnutie je riadne odôvodnené a mal za to, že v priebehu konania boli všetky procesné práva sťažovateľa dodržané.

IV.

Právne názory kasačného súdu

12. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky preskúmal rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 SSP), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a/ SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 a ods. 2 SSP), vo veci v zmysle § 455 SSP nenariadil pojednávanie. Jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju podľa § 461 SSP zamietol.

13. Podľa § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, policajt musí byť uvoľnený zo služobného pomeru, ak o to požiada. Žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru musí byť písomná a doručená nadriadenému, inak je neplatná.

14. Podľa § 191 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, deň, v ktorom sa žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru doručí nadriadenému, sa považuje za deň doručenia žiadosti.

15. Podľa § 191 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru podáva policajt spravdivla prostredníctvom bezprostredne nadriadeného tomu nadriadenému, ktorý je oprávnený rozhodnúť o uvoľnení policajta zo služobného pomeru. Ak sa žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru nepodáva na predpísanom tlačive, je policajt povinný na vyzvanie toto tlačivo vyplniť; žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru sa pripojí k vyplnenému predpísanému tlačivu.

16. Podľa § 191 ods. 7 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, služobný pomer podľa odseku 1 sa skončí uplynutím dvoch kalendárnych mesiacov, ak sa policajt a nadriadený nedohodnú inak. Lehota pre skončenie služobného pomeru začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru nadriadenému.

17. Podľa § 191 ods. 8 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, rozhodnutie o skončení služobného pomeru uvoľnením oznámi nadriadený policajtovi najneskôr do jedného mesiaca odo dňa doručenia jeho žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru.

18. Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak e/ porušil služobnú prisahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

19. Podľa § 266 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, rozhodnutie o prijatí do služobného pomeru, o náhrade škody, o prepustení, rozhodnutie odvolacích orgánov a rozhodnutia podľa § 245 a 246 sa oznamujú doručením ich odpisu. Doručuje sa do vlastných rúk policajta v služobnom úrade, v jeho byte alebo kdekoľvek bude zastihnutý. Ak nemožno odpis rozhodnutia doručiť policajtovi priamo, doručí sa poštou na poslednú známu adresu

policajšta ako doporučená zásielka s doručenkou s poznámkou „do vlastných rúk“; rovnako sa doručujú rozhodnutia pozostalým.

20. Podľa § 266 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, povinnosť doručiť rozhodnutie je splnená, len čo účastník konania písomnosť prevezme alebo jej prijatie odmietne. Ak sa písomnosť uložená na pošte nevyzdvihla, nastanú účinky jej doručenia na tretí deň od jej uloženia. Na túto lehotu sa nevzťahuje ustanovenie § 262 o počítaní času.

21. Podľa § 247a zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, na konanie podľa tohto zákona sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem výkonu rozhodnutia.

22. Spornou otázkou v prejednávanej veci bola tá skutočnosť, či služobný pomer sťažovateľa skončil na základe jeho žiadosti zo dňa 29.09.2017 (s účinkami skončenia služobného pomeru k 30.11.2017) podľa § 191 zákona č. 73/1998 Z.z. alebo či jeho služobný pomer skončil rozhodnutím o prepustení zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona. Relevantnou otázkou v tomto kontexte bude aj (avšak nielen) to, či účinky doručenia rozhodnutia o prepustení nastali ku dňu 27.11.2017 (tretí deň od uloženia rozhodnutia na pošte) alebo až fyzickým prevzatím rozhodnutia dňa 01.12.2017.

23. Sťažovateľ nesúhlasil s právnym názorom žalovaného, ako aj s výkladom krajského súdu, podľa ktorých účinky doručenia rozhodnutia o prepustení sťažovateľa zo služobného pomeru nastali už dňa 27.11.2017 (t.j. cez inštitút náhradného doručovania - fikcia doručenia) a nie až 01.12.2017 pri fyzickom prevzatí rozhodnutia sťažovateľom. Kasačný súd sa s týmto názorom sťažovateľa nestotožňuje a v zhode s názorom krajského súdu vysloveným v napadnutom rozsudku má za to, že účinky doručenia nastali tretím dňom od uloženia zásielky na pošte podľa § 266 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. (fikcia doručenia).

24. Kasačný súd poukazuje na vlastné jazykové znenie právnej normy - § 266 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého: „[...] Ak sa písomnosť uložená na pošte nevyzdvihla, nastanú účinky jej doručenia na tretí deň od jej uloženia. [...]“. Jazykový výklad takto formulovanej normy je jednoznačný a kogentný, neumožňujúci výklad, ktoré sa sťažovateľ domáha. Hoci kasačný súd aplikuje v prípade nejasných právnych noriem a ich výkladu spravídla extenzívny prístup, nie je možné tento postup vnímať ako absolútny a už vôbec nie ako nárokovateľný, keďže znenia právnych noriem, ako aj právne a skutkové situácie, v rámci ktorých sa uplatňujú, sa môžu a spravídla sa aj líšia.

25. Ďalej poukazuje na to, že súdne rozhodnutia, od ktorých sťažovateľ odvíja práve akýsi nárokovateľný výklad v tom zmysle, že prednosť má mať faktické doručenie rozhodnutia, nie náhradné doručenie (a ktoré uvádza v správnej žalobe, ako aj kasačnej sťažnosti), sa týkajú rozhodnutí a procesných postupov, v rámci ktorých sa na konanie použil Správny poriadok. Súdená vec však takou vecou nie je.

26. Naopak, z ustanovenia § 247a zákona č. 73/1998 Z.z. explicitne vyplýva, že na konanie podľa tohto zákona (rozumej: zákona č. 73/1998 Z.z.) sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem výkonu rozhodnutia. Z uvedeného je možné aj metódou logického výkladu dovodiť, že prípadný extenzívny výklad nemôže byť ani podporne koncipovaný na subsidiárnom použití Správneho poriadku na správne konanie v predmetnej veci, keďže je zrejmé, že zákonodarca volil mimoriadne exaktný jazyk, kedy aplikáciu Správneho poriadku na konania podľa zákona č. 73/1998 Z.z. v plnom rozsahu vylúčil (s výnimkou núteného výkonu).

27. Práve špecifickosť rozhodovacích procesov vo veciach ozbrojených zborov a ich príslušníkov je z pohľadu kasačného súdu už dlhodobo tak významnou okolnosťou, ktorá vytvára legitímne určovacie kritérium aj v rámci výkladu procesno-právnych ustanovení. Ak teda súdy v rámci výkladu

všeobecných ustanovení Správneho poriadku o doručovaní listín v určitej etape právneho vývoja dospeli k tomu, že prednosť má mať fyzické doručenie pred náhradným doručením, neznamená to automaticky, že sa táto výkladová línia musí v plnom rozsahu premietnuť aj do iných rozhodovacích procesov. Je nepochybné, že v rámci právnych vzťahov týkajúcich sa prepustenia príslušníka Policajného zboru zo štátnej služby (najmä za konanie majúce deliktuálnu povahu), prevláda silný prvok verejného záujmu. Práve dominantný prvok verejného záujmu, ktorý je prítomný aj v súdnej veci spočívajúci najmä v tom, aby bol príslušník Policajného zboru čo najskôr právoplatne prepustený zo služobného pomeru v dôsledku jeho protiprávneho konania, opodstatňuje jazykový výklad právnej normy (§ 266 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z.).

28. Úvaha kasačného súdu o osobitosti rozhodnutí na danom úseku (t.j. v právnych vzťahoch týkajúcich sa príslušníkov ozbrojených zborov) je implicitne potvrdená aj pozitívnym právom. Na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy obsiahnutej v Správnom poriadku (kedy podanie odvolania má odkladný účinok, okrem výnimiek podľa zákona) totiž v konaniach podľa zákona č. 73/1998 Z.z. platí opačný princíp - podanie odvolania zo zákona nemá odkladný účinok a zákon definuje práve výnimky, pri ktorých odkladný účinok nastáva - § 242 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z.z. Prvostupňové rozhodnutie, ktorým bol sťažovateľ prepustený zo služobného pomeru - hoci je možné napadnúť ho odvolaním - vyvoláva priamo účinky prepustenia zo služobného pomeru dňom jeho doručenia, keďže rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru nie je medzi výnimkami, pri ktorých by dochádzalo ku suspenzívnemu účinku odvolania. Podľa názoru kasačného súdu aj táto skutočnosť podporuje argument, podľa ktorého je v súdnej veci potrebné uplatniť doslovný výklad právnej normy (§ 266 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z.) a moment doručenia rozhodnutia o prepustení zo služobného pomeru viazať na deň fikcie doručenia (náhradné doručenie), nie na fyzické doručenie rozhodnutia.

29. Osobitosť ozbrojených zborov a jej príslušníkov (ako účastníkov konania) akcentoval vo svojom rozhodnutí aj Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. II ÚS 239/2017 zo dňa 04.04.2017, v ktorom aproboval výklad Najvyššieho súdu SR vo veci sp.zn. 7Sžo/9/2013 z 28.05.2015 („... Doručovanie rozhodnutia o prepustení je upravené v § 266 ods. 3 a ods. 4, pričom fikcia doručenia nastane na tretí deň od jeho uloženia, a to bez ohľadu na to, či sa v mieste doručovania zdržiava. ...“), pričom práve citované rozhodnutie ÚS SR, ktorým bol potvrdený názor NS SR v danej veci, je z časového hľadiska po rozhodnutiach NS SR, na ktoré odkazuje sťažovateľ v texte správnej žaloby, ako aj kasačnej sťažnosti.

30. Kasačný súd preto dospel k záveru, že výklad krajského súdu v tom zmysle, že rozhodnutie o prepustení sťažovateľa zo služobného pomeru je potrebné považovať za doručené tretím dňom od uloženia rozhodnutia na pošte (t.j. dňa 27.11.2017) a nie až fyzickým prevzatím tohto rozhodnutia sťažovateľom (01.12.2017), je správny. Tento výklad je podporený vlastným znením § 266 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z., avšak aj tým, že na konanie podľa zákona č. 73/1998 Z.z. je Správny poriadok vylúčený, a preto argumentácia sťažovateľa viažuca sa k rozhodnutiam súdov vo veciach, v ktorých sa uplatnil Správny poriadok, nie je bez ďalšieho relevantná, keďže sa nejedná o identické skutkové a právne okolnosti veci. Interpretácia súladná s vlastným znením § 266 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z., t.j. preferovanie doručenia cez fikciu a nie faktickým doručením, je relevantná aj v kontexte špecifickosti ozbrojených zborov a jej príslušníkov v kontexte plnenia úloh vo verejno-právnej sfére. Osobitne to platí v prípade rozhodnutí, ktorými sa má dosiahnuť čo najskoršie prepustenie príslušníka Policajného zboru zo štátnej služby, a to z dôvodu jeho protiprávneho konania počas plnenia služobných úloh. Takýto výklad je nepochybné potrebné uplatniť aj z dôvodu ochrany verejného záujmu.

31. Navyac však kasačný súd poukazuje na ďalšiu okolnosť, ktorá neušla jeho pozornosti, a ktorá nebola predmetom detailnejšieho skúmania ani zo strany krajského súdu. Kasačný sťažovateľ vo svojich podaniach opakovane deklaruje, že jeho služobný pomer skončil dňa 30.11.2017, a to jeho uvoľnením zo služobného pomeru, ku ktorému malo dôjsť na základe jeho žiadosti zo dňa 29.09.2017. Na tomto predpoklade následne konštatuje, že jeho služobný pomer nemohol skončiť prepustením

(27.11.2017 - fikcia doručenia rozhodnutia o prepustení), ale ak vôbec, tak až dňa 01.12.2017 (fyzické doručenie rozhodnutia o prepustení), čo však je podľa jeho názoru irelevantné, keďže jeho služobný pomer už skončil skôr, a to 30.11.2017 (uvoľnením sťažovateľa zo služobného pomeru na základe jeho žiadosti).

32. Podľa § 191 ods. 8 zákona č. 73/1998 Z.z., rozhodnutie o skončení služobného pomeru uvoľnením oznámi nadriadený policajtovi najneskôr do jedného mesiaca odo dňa doručenia jeho žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru. Samotná žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru podľa § 191 zákona č. 73/1998 Z.z. nie je závršením procesu uvoľnenie, ale len jeho iniciačným prvkom. Zákon totiž aj takýchto prípadoch predpokladá, že o uvoľnení príslušníka Policajného zboru bude vydané riadne rozhodnutie (a to v lehote jedného mesiaca o doručenia jeho žiadosti o uvoľnenie).

33. Na rozdiel od výpovede v bežných pracovnoprávných vzťahoch súkromnoprávnej povahy (kde výpoveď je jednostranným úkonom), uvoľnenie zo služobného pomeru je administratívnym postupom, ktorý začína na návrh policajta (žiadosti podľa § 191 ods. 1 zákona - ako príslušníka Policajného zboru) a je závršené verejno-mocenským aktom (rozhodnutím - podľa § 191 ods. 8 zákona).

34. V texte správnej žaloby síce sťažovateľ uviedol, že takéto rozhodnutie bolo vydané (ako personálny rozkaz riaditeľa OR PZ v Košiciach - č. 1222), avšak tento rozkaz k samotnej správnej žalobe nepriložil (a to napriek textu v správnej žalobe „vid'...“). Za daných okolností je potom skutkovo aj právne nepreukázané, že sťažovateľ bol uvoľnený zo služobného pomeru (na základe jeho žiadosti zo dňa 29.09.2017). Pre úplnosť však kasačný súd uvádza, že keby takéto rozhodnutie naozaj existovalo (čo z administratívneho spisu, ani zo súdneho spisu preukázané nie je), nemení to v merite nič na relevancii záverov kasačného súdu uvedených vyššie.

35. Sťažovateľ krajskému súdu vytýkal, že tento sa dostatočne nevenoval v odôvodnení napadnutého rozsudku rozhodnutiam súdov, na ktoré poukazoval sťažovateľ v správnej žalobe, resp. že tieto v rámci svojho rozhodovania odignoroval. Má za to, že tieto odôvodňujú správnosť jeho úvah o prednosti fyzického doručenia rozhodnutia pred inštitútom fikcie doručenia.

36. Kasačný súd v tejto súvislosti uvádza, že je pravdou, že krajský súd sa v odôvodnení rozsudku detailne nevenoval každému jednému rozhodnutiu, ktoré sťažovateľ uviedol ako právny základ svojej argumentácie, čo však neznamená, že túto okolnosť krajský súd nehodnotil.

37. V odseku 44. odôvodnenia rozsudku krajského súdu, tento poukázal na skutočnosť, že na konania podľa zákona č. 73/1998 Z. z. sa všeobecný predpis o správnom konaní nepoužije a následne odkazuje na rozhodnutia, ktoré sa týkajú porovnateľnej právnej veci, o ktorej rozhodoval Najvyšší súd SR a Ústavný súd SR (konkrétne - NS SR - sp. zn.: 7Sžo/9/2013 a ÚS SR - sp. zn.: II. ÚS 239/2017). Týmto krajský súd implicitne poukázal na osobitosti služobnému pomeru, odkázal v odôvodnení rozsudku na rozhodnutia súdov adresne aplikovateľné na túto vec a nevenoval väčší priestor detailnému skúmaniu každého rozhodnutia, na ktoré sťažovateľ odkázal.

38. Kasačný súd v jednotlivých častiach tohto odôvodnenia poskytuje sťažovateľovi ešte detailnejší výklad k špecifickosti služobného pomeru príslušníkov ozbrojených zborov (v porovnaní so všeobecným správnym konaním), čím podčiarkuje správnosť všeobecných úvah krajského súdu v tomto smere a zároveň zabezpečuje ešte vyššiu mieru presvedčivosti rozhodnutia krajského súdu.

39. Nad rozsah uvedeného je potrebné skonštatovať, že odôvodnenie rozsudku krajského súdu sa venuje aj ďalším námietkam sťažovateľa prezentovaným v správnej žalobe, a to napriek tomu, že by mohli vzniknúť pochybnosti o tom, či ide o legitímne uplatnenie žalobných dôvodov. Podstatná časť žalobných bodov totiž v skutočnosti nebola argumentačne podopretá konkrétnymi skutkovými a právnymi námietkami žalobcu (s výnimkou otázky prednosti fyzického doručenia pred fikciou doručenia a údajným nedodržaním lehôt na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa), ale išlo len o

všeobecné konštatovania sťažovateľa. Krajský súd sa predmetným námietkam sťažovateľa v odôvodnení rozsudku napriek tomu riadne venoval a vysporiadal sa s nimi.

40. V súhrne preto kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodné oba dôvody kasačnej sťažnosti sťažovateľa, keď dospel k záveru, že krajský súd namietanú právnu otázku posúdil správne a rovnako ani odôvodnenie rozsudku netrpí takými nedostatkami, ktoré by opodstatňovali zrušenie kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku.

41. Vzhľadom na uvedené považoval kasačný súd kasačnú sťažnosť sťažovateľa za nedôvodnú, a preto ju postupom podľa § 461 SSP zamietol.

42. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP a vzhľadom na neúspech sťažovateľa v kasačnom konaní priznal úspešnému žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania pred kasačným súdom.

43. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.